

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

en anderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 06/46733, 06/46737, 06/46741 en
06/46747 van de rechtbank 's-Gravenhage van 17 april 2008 in de gedingen
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij brief van 18 november 2003 hebben en anderen (hierna: de vreemdelingen) zich bij de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) als schrijnend geval aangemeld.

Bij besluit van 4 augustus 2004 heeft de minister de vreemdelingen naar aanleiding daarvan medegedeeld geen reden te zien terug te komen van zijn eerdere besluiten.

Bij onderscheiden besluiten van 1 september 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij onderscheiden besluiten van 29 januari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) deze besluiten ingetrokken en de bezwaren opnieuw ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 17 april 2008, verzonden op 23 april 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het tegen de ongegrondverklaring van de bezwaren door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
lid van de enkelvoudige kamer

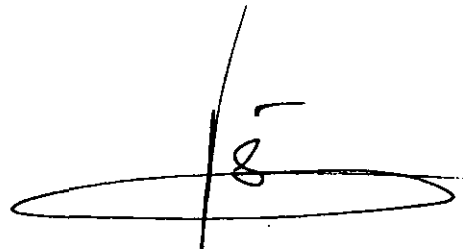
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 oktober 2008

91-555.

Verzonden: 27 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSpraak
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/46733, 06/46737, 06/46741 en 06/46747 BEPTDN

Inzake : (eiser 1), (eiseres 1), mede
namens haar minderjarige dochter,
(eiser 2) en (eiseres 2), eisers, V-
nummers 150.105.9863, 150.005.2978, 151.005.2984 en
151.005.2982, woonplaats kiezende ten kantore van hun
gemachtigde, mr. P. Scholtes, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
mr. K.T.B. van Zijp, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eisers, geboren op respectievelijk
en bezitten de Kameroense nationaliteit. Zij
verblijven sedert begin jaren '90 als vreemdeling in Nederland.
Bij schrijven van 18 november 2003 hebben eisers zogenoemde 14-1
aanvragen ingediend. Bij besluiten van 4 augustus 2004 heeft verweerder
deze aanvragen afgewezen. Het door eisers tegen deze besluiten gericht
bezwaren heeft verweerder bij besluiten van 1 september 2006 ongegrond
verklaard.
2. Bij schrijven van 25 september 2006 hebben eisers tegen deze besluiten
beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft de op de zaken
betrekkende stukken ingezonden en een verveerschrift ingediend.
3. De beslissingen op bezwaar zijn herzien en vervangen door de bestreden
besluiten van 29 januari 2008. Gelet op artikel 6:19, eerste lid, van de Awb,
worden de beroepen van eisers mede geacht te zijn gericht tegen de
besluiten van 29 januari 2008.
4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 6 maart
2008. Eiser 1, eiser 2 en eiseres 1 zijn aldaar in persoon verschenen,
bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen
vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Reg.nr. AWB 06/46733, 06/46737, 06/46741 en 06/46747 BEPTDN

2

II. OVERWEGINGEN

1. In geschil is of eisers in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'conform beschikking Minister'.

2. Bij brief van 21 februari 2007 (Tweede Kamer, 2006-2007, 19637, 1131) heeft verweerder zijn beleid kenbaar gemaakt met betrekking tot 14-1 verzoeken als de onderhavige. In bedoelde brief zijn criteria opgenomen die relevant zijn bij het als schrijvend aanmerken van een verzoek. Hierbij is aangegeven dat omstandigheden die duiden op integratie in de Nederlandse samenleving onvoldoende onderscheidend zijn en op zichzelf gezien niet leiden tot verblijfsaanvaarding. Evenmin wordt aan langdurig verblijf zelfstandige betekenis toegekend. Steeds moet, naast een verblijfsduur van minimaal vijf jaren, sprake zijn van bijkomende klemmende redenen van humanitaire aard. In een bijlage bij bovengenoemde brief worden acht omstandigheden genoemd die klemmende redenen van humanitaire aard opleveren en wordt daaraan een wegingsfactor toegekend.

3. Verweerder heeft zich in de bestreden besluiten – zakelijk weergegeven en voor zover hier van belang – op het standpunt gesteld dat het samenstel van factoren dat door eisers in de onderhavige zaak is aangevoerd niet zodanig is dat zij in aanmerking komen voor de gevraagde verblijfsvergunning. De omstandigheid dat eisers als gevolg van hun langdurig verblijf hier te lande zijn ingeburgerd is het gevolg van hun keus om na de beëindiging van hun geprivilegieerde status niet terug te keren naar hun land van herkomst. Hier komt bij dat op eisers de plicht rustte om uit Nederland te vertrekken. De omstandigheid dat een kind in Nederland is geboren en dat de overige kinderen hier zijn opgegroeid en hun opleiding hier hebben gevolgd maakt dit niet anders. De medische klachten van eiser en eiseres zijn van bijkomstige aard en is geen belemmering om Nederland te verlaten. Aan de omstandigheid dat eisers in Nederland een traumatische ervaring hebben opgedaan komt geen doorslaggevende betekenis toe. Dat geldt evenmin voor de omstandigheid dat eiseres 2 een Nederlandse partner heeft gevonden en hier te lande een dochter heeft gekregen.

Verweerder heeft aangegeven dat iedere zaak op eigen merites wordt beoordeeld en individueel zal worden gemotiveerd waarbij het dan ook noodzakelijk is dat sprake is van unieke omstandigheden die specifiek op de betreffende individu van toepassing zijn.

4. Eisers hebben – kort samengevat – aangevoerd dat verweerder een onjuiste belangenafweging heeft gemaakt. In hun geval dient de integratie en de duur van het verblijf wel mee te wegen in de beoordeling, ook gelet op de graad van integratie. Voorts is een aantal van de in de brief van verweerder van 21 februari 2007 bijkomende redenen van humanitaire aard op hen van toepassing. Zo dreigt een scheiding tussen eiseres 2 en haar dochter. Dit is een zeer zwaarwegende omstandigheid. Eiseres 2 maakt voorts deel uit van een gezin waarvan een belangrijk deel is toegelaten maar de vreemdeling zelf niet. Daar komt bij dat tussen eiseres 1 en de dochter van eiseres 2 sprake is van 'more than normal emotional ties'. Verder is sprake van een traumatiserende omstandigheid. Dit dient zwaarwegend te worden meegenomen. Er is een (minderjarig) kind in Nederland geboren hetgeen

Reg.nr. AWB 06/46733, 06/46737, 06/46741 en 06/46747 BEPTDN

3

ook een zwaarwegende omstandigheid is. Ook is sprake van rechtmatig verblijf al dan niet op grond van een verblijfsvergunning. Eisers kampen met medische problemen ten gevolge van de traumatische ervaringen en de langdurige onzekerheid over hun verblijfstatus. Tot slot zijn eisers ten onrechte niet opnieuw gehoord op hun bezwaar nadat verweerder de bestreden besluiten van 1 september 2006 had ingetrokken. Hierdoor is een aantal nieuwe zaken niet meegenomen. is bovendien nog helemaal niet gehoord over haar bezwaar. Eisers doen ook nog een beroep op artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

5. De stelling van eisers dat het feit dat zij reeds 17 jaren in Nederland verblijven ten onrechte niet door verweerder is meegewogen kan naar het oordeel van de rechtbank niet slagen. Uit de brief van de Minister valt op te maken dat langdurig verblijf in Nederland onvoldoende onderscheidend is en op zichzelf niet leidt tot verblijfsaanvaarding. Bovendien ontkennen eisers hierbij dat zij slechts van 1990 tot 1997 rechtmatig verblijf op basis van hun geprivilegieerde status hebben gehad. Vanaf 1997 zijn zij op de hoogte van het feit dat zij geen rechtmatig verblijf hebben en rustte op hen de plicht Nederland te verlaten. Het is hun keus geweest om Nederland desondanks niet te verlaten. Ook de graad van integratie is op zichzelf onvoldoende onderscheidend. Het feit dat eisers volledig geïntegreerd zijn en in hun land van herkomst een minder rooskleurige toekomst hebben is onvoldoende om te oordelen dat sprake is van schrijnende omstandigheden op grond waarvan aan eisers verblijf zou moeten worden toegestaan.

De Minister heeft als een van de criteria genoemd dat het feit dat meerdere gezinsleden verblijf hebben behalve de vreemdeling van zwaarwegend belang is. In het onderhavige geval geldt dat voor eiseres 2. Haar partner heeft de Nederlandse nationaliteit en zij heeft in 2003 een dochter gekregen die de Nederlandse nationaliteit heeft. Deze omstandigheden leiden echter niet tot de conclusie dat verweerder niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Eiseres 2 heeft haar minderjarige dochter gekregen in een periode waarop zij geen reëel perspectief op rechtmatig verblijf had. Weliswaar was zij in 1997, het moment waarop vast stond dat zij en haar familie Nederland diende te verlaten slechts 13 jaar oud, op het moment dat zij moeder werd was zij 19 jaar oud en wordt zij geacht enige jaren op de hoogte te zijn geweest van het feit dat zij Nederland diende te verlaten. Dat zij dit niet heeft gedaan is haar eigen keuze en dient dan ook voor haar rekening en risico te komen.

Verweerder heeft de door eisers genoemde traumatiserende omstandigheden meegenomen in zijn belangenafweging. Alhoewel in de brief van de Minister geen onderscheid wordt gemaakt tussen gradaties van en aard van traumatiserende gebeurtenissen betekent dit niet dat elke traumatiserende omstandigheid tot verblijfsaanvaarding zou moeten leiden. Verweerder heeft derhalve in redelijkheid kunnen besluiten dat de gebeurtenis niet dermate traumatiserend is dat sprake is van schrijnende omstandigheden op grond waarvan aan eisers verblijf hier te lande zou moeten worden toegestaan.

De geboorte van het jongste kind van eiser en eiseres 1 heeft verweerder eveneens meegenomen in zijn belangenafweging. Ook hiervoor geldt dat dit

Reg.nr. AWB 06/46733, 06/46737, 06/46741 en 06/46747 BEPTDN

4

Kind is geboren in een periode waarop eisers geen reël perspectief op rechtmatig verblijf hadden.

De door eisers gestelde medische klachten kunnen niet als zwaarwegende omstandigheid worden meegenomen. Op de hoorzitting hebben eisers vermeld dat het gaat om medische klachten van bijkomende aard. Geen van de eisers staat onder medische behandeling. Ook de maagperforatie die eiser 2 kort na de hoorzitting heeft gehad kan niet als een zwaarwegende omstandigheid meewegen. De door hem ingediende stukken zijn onvoldoende duidelijk. Daar komt bij dat hij ter zitting verklaard heeft daar geen last meer van te hebben.

De stelling van eisers dat verweerder de periode van rechtmatig verblijf niet heeft meegewogen kan niet slagen. Eisers hebben rechtmatig verblijf gehad op basis van hun geprivilegieerde status en niet op basis van de Vreemdelingenwet. De stelling dat feitelijke terugkeer onmogelijk was omdat verweerder in het bezit was van de paspoorten van eisers kan niet slagen. Gesteld noch gebleken is dat eisers verweerder hebben verzocht om teruggave van hun paspoorten.

Voorts hebben eisers aangevoerd dat zij ten onrechte niet gehoord zijn nadat verweerder de bestreden besluiten op 29 januari 2008 had ingetrokken. Eisers zijn op hun bezwaar gehoord op 2 augustus 2005. Gesteld noch gebleken is welke omstandigheden zich sinds 2 augustus 2005 hebben voorgedaan en ten onrechte niet zouden zijn meegewogen. Niet in het beroepschrift noch ter zitting is gemotiveerd aangegeven welke omstandigheden verweerder mee had moeten wegen. Gelet hierop had verweerder dan ook niet opnieuw hoeven horen. De stelling dat nimmer gehoord is op haar bezwaar maakt niet dat verweerder eisers opnieuw had moeten. Voor zover al sprake is van een gebrek is dit gebrek hersteld door het door opgestelde schriftelijk relaas. Overigens heeft ... zelf de keuze gemaakt om niet ter zitting van de rechtbank te verschijnen om aldaar alsnog haar verhaal te doen.

Eisers hebben een beroep gedaan op artikel 8 van het EVRM. Van inneming is geen sprake aangezien de weigering eisers verblijf hier te lande toe te staan er niet toe strekt een verblijfstitel te ontnemen die hen het uitoefenen van het familie- en gezinsleven hier te lande in staat stelde. Eisers zijn nimmer in het bezit geweest van een verblijfsvergunning regulier met als doel het gezinsleven in Nederland mogelijk te maken. Indien geen sprake is van inneming, dan rijst de vraag of zich zodanige feiten en omstandigheden voordoen dat uit het recht op respect voor het familie- en gezinsleven niettemin voor verweerder de positieve verplichting voortvloeit aan de vreemdeling verblijf hier te lande toe te staan. Teneinde die vraag te beantwoorden, dient een op de individuele zaak toegespitste belangenafweging te worden gemaakt, waarbij de Nederlandse Staat een zekere beoordelingsvrijheid toekomt.

Niet is gebleken dat in dit geval een objectieve belemmering bestaat om het familie- en gezinsleven in het land van herkomst uit te oefenen. De rechtbank overweegt daartoe dat aan alle familieleden verblijf wordt geweigerd zodat het familie- en gezinsleven in Kameroen kan worden uitgeoefend.

Reg.nr. AWB 06/46733, 06/46737, 06/46741 en 06/46747 BEPTDN 5

Zulks leidt ertoe dat, nu zich ook overigens geen omstandigheden voordoen, die tot de conclusie leiden dat sprake is van een positieve verplichting voor verweerder om eiser hier te lande toe te laten, verweerder het beroep op artikel 8 EVRM op goede gronden heeft verworpen.

6. Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat eisers ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking komen voor de gevraagde vergunningen. Voorts is niet gebleken van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat de bestreden besluiten geen stand kunnen houden.

7. De beroepen zijn derhalve ongegrond.

8. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage.

RECHT DOENDE:

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M.M.F. Holtrop en in het openbaar uitgesproken op 17 april 2008, in tegenwoordigheid van Y.E. de Loos, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

(De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrecht-spraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 23 APR 2008

Van Dijk Van Schijndel Menheere

ADVOCATEN EN PROCUREURS

Mr P.C.M. van Schijndel Mr L. van Dijk Mw Mr M.M. Menheere Mw Mr P. Scholtes

Per post en fax: 070-3651380
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Postbus 20019
 2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

21 MEI 2008

ZAAKNR. 200803684

AAN:

BEHANDELD: OD: PAR:

DUINWEG 9 2585 JT DEN HAAG TELEFOON (070) 354 64 24 TELEFAX (070) 354 98 04 WWW.dsmadvocaten.nl

Datum : 21 mei 2008
 Betreft : hoger beroep van familie
 Ons kenmerk : PS/13084011.030
 Uw kenmerk :
 E-mail : pscholtes@dsmadvocaten.nl

HOGER BEROEP ingevolge de Algemene Wet Bestuursrecht (betreft:Regulier)

Geeft eerbiedig te kennen,

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

hoedanigheid van ouder en wettig vertegenwoordiger van , geboren op

Allen van Kamerpense nationaliteit en verblijvende te Den Haag (op dit moment geen vast woonadres en niet ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie).

Allen te dezer zake domicilie kiezende te Den Haag, aan de Duinweg 9 (2585 JT), ten kantore van de advocaat en procureur Mr P. Scholtes, die, bepaaldelijk daartoe gevolmachtigd, dit hoger beroepschrift ondertekent en indient:

Appellanten stellen bij deze beroep in tegen de uitspraak d.d. 17 april 2008 van de Rechtbank te 's-Gravenhage (verzonden op 23 april 2008), AWB-nrs. 06/46733, 06/46737, 06/46741 en 06/46747 BEPTDN, gewezen in een geschil tussen appellanten en de staatssecretaris van justitie, verweerder in deze. Een kopie van de bestreden uitspraak is hierbij aangehecht (prod. 1). Appellanten menen dat met de bestreden uitspraak de aanspraken van appellanten niet naar behoren zijn erkend.

Bij schrijven van 18 november 2003 hebben appellanten zogenoemde 14-1-aanvragen ingediend.

In een op 14 januari 2003 gehouden toespraak heeft minister Nawijn ten aanzien van uitgeprocedeerde asielzoekers in algemene zin de bereidheid uitgesproken om in 'schrijnende gevallen' gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid.

Rokening Derdengelden nr. 50.94.84.409 t.n.v. Stichting Beheer Derdengelden te Den Haag.

Van Dijk Van Schijndel Menheere is een samenwerkingsverband dat beroepsvennootschappen omvat.
 Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.
 Van Dijk Van Schijndel Menheere is a partnership which includes professional corporations.
 Any liability shall be limited to the amount which is paid out under our firms' professional liability insurance.

LAW
LINK
 The Global Law Group

www.LawLink.org

In de brief van Minister Verdonk aan de Tweede Kamer d.d. 18 maart 2005 wordt toegezegd om de zogenoemde 14-1 brieven in regulier en asielzaken (alsnog) op schrijnendheid te beoordelen met vrijstelling van het MVV-vereiste (Tweede Kamer, vergaderjaar 2004–2005, 19 637 en 29 537, nr. 910).

Op 24 januari 2005 stelt de IND een interne werkinstructie vast betreffende de handelwijze bij voorleggen "schrijnende" gevallen en ingekomen brieven (WBV 2005/3). Deze werkinstructie is niet gepubliceerd en na 1 september 2006 bij (gemachtigde van) appellanten bekend geworden.

In een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 21 december 2006, nr. 200605794/1 heeft uw Afdeling overwogen dat de Staatssecretaris niet kan volstaan met het standpunt dat de aangevoerde feiten en omstandigheden geen schrijnend geval opleveren, zonder dat standpunt te funderen ofwel op min of meer algemene maatstaven ter invulling van het begrip 'schrijnend' ofwel op een vergelijking van de te wegen feitelijke factoren met die in enigszins verwante zaken waarin het verzoek wel is ingewilligd dan wel anderszins te motiveren dat besluit niet op een deugdelijke motivering doen rusten.

In de brief van Minister Hirsch Ballin aan de Tweede Kamer d.d. 21 februari 2007, Tweede Kamer, vergaderjaar 2006–2007, 19 637, nr. 1131 geeft de Minister naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling aan op grond van welke criteria een verzoek om schrijnendheid dient te worden beoordeeld. Er wordt volgens de Minister geen zelfstandige betekenis toegekend aan een verblijf van vijf jaar in Nederland en aan integratie. Er moet steeds daarenboven sprake zijn van bijkomende klemmende redenen van humanitaire aard, waarna er een (niet-uitputtende) opsomming wordt gegeven van bijkomende klemmende redenen van humanitaire aard welke meegewogen, vaak (maar niet uitsluitend) in een combinatie van factoren. De toegekende wegingsfactoren zijn schematisch weergegeven in de aan de brief gehechte bijlage en de Minister geeft aan dat aan de hand van deze wegingsfactoren een transparante afweging gemaakt worden die recht doet aan de uitspraken van de Afdeling.

GRIEF 1:

Hoorplicht / schending beginsel van hoor en wederhoor

Appellanten zijn op 2 augustus 2005 op hun bezwaarschrift gehoord. Er is vervolgens op 1 september 2006 een beslissing op bezwaar genomen, maar deze beslissing is op 29 januari 2008 ingetrokken en verweerder heeft toen gelijktijdig een nieuwe beslissing op het bezwaarschrift genomen.

De Rechtbank overweegt ten onrechte dat verweerder appellanten na intrekking van de beslissing van 1 september 2006 appellanten niet heeft hoeven horen en dat er niet is gesteld of gebleken welke omstandigheden zich hebben voorgedaan die niet in de beslissing zijn meegewogen.

Op de beslissing is de overweging waartegen deze grief zich richt aangegeven met 1*.

Artikel 7:2 eerste lid Algemene Wet Bestuursrecht bepaalt dat voordat een bestuursorgaan op het bezwaar beslist, het belanghebbenden in de gelegenheid stelt om te worden gehoord. Het horen mag ingevolge artikel 7:3 Awb alleen achterwege worden gelaten in het geval Artikel 7:3

Van het horen van belanghebbenden kan worden afgezien indien het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk is, het bezwaar kennelijk ongegrond is, de belanghebbenden hebben verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord of het bestuursorgaan volledig tegemoetkomt aan de bezwaren. Uw Afdeling heeft in voorgaande jurisprudentie meerdere malen beslist dat het horen een essentieel onderdeel is van de bezwaarprocedure en niet zo maar achterwege kan worden gelaten.

In onderhavige zaak had er weliswaar reeds een hoorzitting plaatsgevonden, maar er was sinds deze hoorzitting al weer 2,5 jaar verlopen.

Artikel 7:9 Awb bepaalt dat wanneer na het horen aan het bestuursorgaan feiten of omstandigheden bekend worden die voor de op het bezwaar te nemen beslissing van aanmerkelijk belang kunnen zijn, dit aan belanghebbenden wordt meegedeeld en worden zij in de gelegenheid gesteld daarover te worden gehoord.

De brief van Minister Hirsch Ballin aan de Tweede Kamer d.d. 21 februari 2007 waarin de criteria worden aangegeven op grond waarvan een verzoek om schrijnendheid dient te worden beoordeeld dienen te worden aangemerkt als feiten en omstandigheden die voor de op het bezwaar te nemen beslissing van aanmerkelijk belang kunnen zijn. Immers de opgesomde criteria dienen leidraad te zijn bij de te nemen beslissing. Uit de brief van 11 januari 2008 aan de Rechtbank bleek dat appellanten aanvullende gronden wensten aan te voeren naar aanleiding van de bekend geworden criteria en deze gronden konden niet als kennelijk ongegrond ter zijde worden geschoven. In de nadere gronden van het beroep tegen de beslissing van 29 januari 2008 zijn de gronden uitgebreid. Indien appellanten hiertoe in staat waren gesteld, hadden zij deze nadere gronden reeds in bezwaar kunnen aanvoeren.

Appellanten hebben voorts in de gronden van beroep d.d. 24 februari 2006 aangegeven dat er nieuwe feiten en omstandigheden zijn, die zij in verband met de ex tunc toetsing van het beroep niet eerder naar voren hadden gebracht. Appellanten geven een korte opsomming van de in de gronden van beroep aangegeven nieuwe omstandigheden: behalen van propedeutisch examen door en en het feit dat de opleidingen van zich in een vergevorderd stadium bevinden, de actieve rol van binnen de Navigators studentenvereniging, door welke bijdrage het aantal leden in 2006/2007 sterk is gegroeid, het huwelijk van (geboren in Nederland in 2001) en (geboren in Nederland in 2003) hebben zich, omdat zij nu naar school gaan nog meer geworteld in de Nederlandse samenleving.

Voorts hebben appellanten aangegeven dat inmiddels een leeftijd heeft bereikt om op het bezwaar te worden gehoord en zij gezien haar leeftijd nog niet in staat was om te worden gehoord. De Rechtbank overweegt ten onrechte dat het gebrek om te horen is ondervangen door de brief die zij heeft geschreven. heeft nimmer afstand gedaan van het recht om te worden gehoord en bovendien heeft verweerder deze brief niet in zijn beoordeling betrokken, omdat de brief na de beslissing op bezwaar is toegezonden. Ook de aanwezigheid ter zitting van de Rechtbank, waarbij er voor eisers eigen woord zeer geringe tijd is gereserveerd kan niet in de plaats worden gesteld van de hoorplicht. Ook al was het maar omdat hetgeen ter zitting zou hebben kunnen aanvoeren op geen enkele wijze meer in de beslissing op bezwaar en vanwege de ex tunc toetsing ook in beroep had kunnen worden betrokken.

GRIEF 2:

Onjuiste toepassing / interpretatie van de criteria ter beoordeling van de schrijnendheid zoals weergegeven in de brief van Minister Hirsch Ballin aan de Tweede Kamer d.d. 21 februari 2007, Tweede Kamer, vergaderjaar 2006–2007, 19 637, nr. 1131.

In de brief van Minister Hirsch Ballin aan de Tweede Kamer d.d. 21 februari 2007, Tweede Kamer, vergaderjaar 2006–2007, 19 637, nr. 1131 geeft de Minister aan op grond van welke criteria een verzoek om schrijnendheid dient te worden beoordeeld en wordt er een opsomming wordt gegeven van bijkomende klemmende redenen van humanitaire aard en worden aan deze omstandigheden wegingsfactoren een transparante afweging gemaakt worden die recht doet aan de uitspraken van de Afdeling.

De Rechtbank heeft in haar overweging welke op de beslissing is aangegeven met *2 per omstandigheid aangegeven dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten dat er geen sprake is van schrijnendheid. Appellanten verzoeken de gehele rechtsoverweging van de Rechtbank hierbij als ingelast te beschouwen.

De Rechtbank heeft miskend dat verweerder het beleid dat door de brief van Hirsch Ballin aan de Tweede Kamer is ontstaan onjuist heeft toegepast en de beslissing onvoldoende heeft gemotiveerd en heeft bovendien miskend dat verweerder heeft nagelaten om te beoordelen of de combinatie van factoren tot schrijnendheid leidt. De Rechtbank is bovendien buiten haar bevoegdheid getreden door de beslissing van verweerder op bepaalde punten aan te vullen.

Uit de overweging van verweerder blijkt niet dat verweerder aan de hand van de opgesomde wegingsfactoren en na afweging van de combinatie van alle omstandigheden tot een besluit is gekomen.

Appellanten menen dat de opgesomde criteria de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris beperken en op de Staatssecretaris een verplichting rust om een verblijfsvergunning te verlenen indien er, zoals in het geval van appellanten, aan de basisvoorwaarden wordt voldaan, alsmede aan meerdere criteria die zwaarwegend of zeer zwaarwegend in de belangenafweging dienen te worden betrokken en er geen sprake is van enige contra-indicaties, althans dat op de Staatssecretaris een hele zware motiveringsplicht rust, waarom er ondanks dit gegeven geen sprake is van schrijnendheid.

Appellanten hebben ter zitting de toepassing van het beleid trachten te visualiseren aan de hand van de metafoor van een weegschaal die dan wel naar de kant van de vreemdeling doorslaat, in welk geval een verblijfsvergunning moet worden verleend, danwel naar de kant van verweerder doorslaat. Indien er meerdere zwaarwegende factoren op de weegschaal aan de kant van appellanten worden gelegd, dan kan de weegschaal, tenzij er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden, niet alsnog naar de kant van verweerder doorslaan en dient een verblijfsvergunning te worden verleend.

Verweerder heeft het beleid onjuist toegepast, althans in de beslissing is de toepassing van het beleid niet terug te lezen en het ontbreekt aan de vereiste transparantie. De beslissing is derhalve onvoldoende gemotiveerd.

Verweerder heeft het gezinsleven van appellanten in het geheel niet in de beoordeling van de schrijnendheid beoordeeld, terwijl uit de door Hirsch Ballin geschetste criteria blijkt dat verweerder hiertoe wel verplicht is. Voor één of meerdere gezinsleden geldt dat er sprake is van minderjarige kinderen in Nederland geboren (de interne richtlijn voegt daaraan toe: of zijn opgegroeid) (zwaarwegend), dreigende scheiding van de vreemdeling en diens kind(eren) (zeer zwaarwegend), (bijna) alle familieleden van de vreemdeling hebben een verblijfsvergunning of zijn genaturaliseerd (zwaarwegend). Verweerder heeft het gezinsleven alleen meegewogen in het kader van artikel 8 EVRM. De Rechtbank overweegt naar aanleiding van de door appellant aangevoerde gronden dat de kinderen zijn geboren op een moment dat de vreemdelingen geen reëel perspectief hadden op een verblijfsvergunning. De Rechtbank is door de beslissing van verweerder aan te vullen buiten haar bevoegdheid getreden en bovendien is deze uitleg in strijd met de ratio van het beleid. Naar aanleiding van de in het nieuws gebrachte portretten van "26.000 gezichten" werd aangegeven dat het voor kinderen die in Nederland zijn geboren en/of opgegroeid en gewend zijn aan de Westerse normen vaak onevenredig hard is om terug te moeten keren naar een minder ontwikkeld en vreemd land van herkomst. Bovendien was er ten tijde van de geboorte wel sprake van rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8 Vreemdelingenwet.

Verweerder erkent dat de gebeurtenissen rond de uitzetting in het jaar 2000 door appellanten als traumatiserend worden ervaren. Ingevolge de door Hirsch Ballin gegeven criteria dienen traumatiserende ervaringen die in Nederland hebben plaatsgevonden zwaarwegend mee te wegen in de beoordeling. Het staat verweerder niet vrij om deze omstandigheden op een andere wijze mee te nemen. Voor zover uit de beslissing van de Rechtbank dient te worden afgeleid dat in dit geval de traumatiserende gebeurtenis op zichzelf niet leidt tot een verblijfsaanvaarding, is niet overwogen of de combinatie met de andere zwaarwegende factoren en de ruime overschrijding van de basisvoorwaarden tot verblijfsaanvaarding hadden moet leiden (het "weegschaleffect").

GRIEF 3

Schending artikel 8 EVRM

De Rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat er geen sprake is van objectieve belemmering om het gezins- en familieleden uit te oefenen in het land van herkomst. De Rechtbank overweegt daarbij dat aan alle familieleden verblijf wordt geweigerd zodat het familie- en gezinsleven in Kameroen kan worden uitgeoefend.

Op de beslissing is de overweging waartegen deze grief zich richt aangegeven met 3*.

In de gronden van het beroep (in het bijzonder in de brief van 24 februari 2008) is aangegeven dat appellante 4 (Stella) een gezinsleven heeft met haar echtgenoot en dochtertje, dat zowel echtgenoot als dochtertje de Nederlandse nationaliteit hebben en dat een gezinsleven in Liberia is uitgesloten

[REDACTED]

vanwege de asielstatus van haar echtgenoot en ook een gezinsleven in Kameroen niet mogelijk is omdat niet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning wordt voldaan.

Voorts is in de gronden aangegeven dat ook tussen appellante 2 en haar kleinkind more than emotional ties bestaan, omdat appellante 2 een belangrijke rol in de opvoeding vervult.

Aangezien de Rechtbank niet is ingegaan op alle door appellanten aangevoerde gronden van beroep, dient de beslissing wegens motiveringsgebrek te worden vernietigd.

REDENEN waarom appellanten uw Afdeling vragen het onderhavige hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak van de Rechtbank en de daaraan voorafgaande weigeringsbesluiten van de staatssecretaris van justitie te vernietigen en te bepalen dat aan appellanten alsnog een verblijfsvergunning dient te worden verstrekt, althans te bepalen dat verweerder opnieuw dient te beslissen op de bezwaarschriften.

Tevens wordt verzocht te bepalen dat de kosten van rechtsbijstand door de Staat der Nederlanden, zowel terzake van de onderhavige procedure als ook terzake van de voorgaande procedure bij de rechtbank, alsmede de terzake verschuldigde griffierechten dienen te worden vergoed.

Mr P. Scholtes

Advocaat-gemachtigde en bepaaldelijk gevolmachtigd tot het aanwenden van dit rechtsmiddel.